

SYNOPSIS 2012-05-08
Senast ändrad 2013-02-07
Senast ändrad 2015-01-23

JOAKIM EKENMO
VETLANDAVÄGEN 58
575 38 EKSJÖ
Mail: joakim_ekenmo@hotmail.com
Telefon: 0761175970

Titel	”Den sociala planen”
Form	Långfilm
Genre	Psykologiskt drama
Målgrupp	Vuxna
Tema	identitetskris/skuld/moderskap/förnekelse
Enrading 1	”Filmen bearbetar och analyserar hur en häktad kvinnas psyke reagerar och agerar på förnekelse, skuld och instängdhet och hur hon gör en mental resa från verkligheten då hon inte fysiskt kan fly från densamma.”
Enrading alt. 2	”Två kvinnor tar, efter ett oväntat möte, upp jakten på den ena kvinnans två försvunna barn i en värld full av paranoia, vanföreställningar och konflikter”
Premisser	”olycklig kärlek leder till avundsjuka” ”avundsjuka leder till hat” ”skuld och skam leder till förnekelse” ”förnekelse leder till påhittade sanningar” ”att älska för mycket leder till ett kontrollbehov” ”paranoia leder till förvrängd verklighet”

Grundrecept

Vanessa, ca 30 år jobbar som sjuksköterska på Karolinska Institutet i Solna men drömde om att bli läkare. Hon har börjat en ny tjänst på medicinavdelningen och är mycket ambitiös och målinriktad. Hon upplevs nästan löjligt naiv till en början. Hon bor under hösten i sina föräldrars sommarstuga i Årsta Havsbud. En morgon i stugan när hon tar sitt sedvanliga morgondopp så ser hon till sin förvåning att en kvinna vid namn **Isabella**, ca 30 år har sovit över i gillestugan. Isabella är i chock och får inte fram ett ljud. Det visar sig att hon slagit sig till ro efter att ha varit ute och letat hela natten efter sin barn, **Hanna**, 7 år och **Julia** 8 år. Barnen är försvunna.

Tillsammans tar de upp jakten efter Isabellas försvunna barn. Det visar sig att Isabella ligger i vårdnadstvist och att barnens hemförhållande inte är de bästa. Isabella är i grunden en skör och rädd kvinna som befinner sig i ett chocktillstånd. De kontaktar polisen och pappan till barnen, **Kim**. Ett stort pådrag tar vid där ingen verkar kunna lita på någon.

Samtidigt får vi följa arbetet på ett socialkontor. Vi får följa den självgode och fientlige **socialchefen Ernst** och de något udda medarbetarna på biståndsenheten. Det har inkommit in en orosanmälan gällande två barn.

Var är barnen? Finns det någon koppling till orosanmälan på socialkontoret? Och vem är den otäcka tanten som Vanessa då och då stöter på? I takt med att Vanessa och Isabella letar efter barnen så kommer de varandra närmare. Isabella blir lugnare i den naiva och inställsamma Vanessas närvaro. Det uppstår såväl en intellektuell som sexuell attraktion mellan dem båda. I takt med att upplösningen närmar sig så sker en förändring i deras karaktärer. Isabella blir den starkare och Vanessa den svagare.

Huvudperson/Konflikt

Huvudpersonen är **Vanessa/Johanna Cederqvist**, ca 30 år. Johanna har två barn, **Emma** 8 år och **Lina** 7 år. Vanesa är en påhittad drömversion av sig själv. I verkligheten heter hon Johanna och älskar sina två barn över allt annat. Hon älskar dem kanske för mycket. Hon vill ha ständig uppsikt och kontroll över barnen. Hon är rädd att det ska hända dem något. Rädslan åter upp henne inifrån.

Johanna har hamnat i problem främst på grund av att hon lider av återkommande depressioner och stark oro. Detta leder till att hon missköter sitt jobb och snor mediciner på avdelningen. Hon blir alltmer paranoid och har vanföreställningar om att barnen kommer att tas ifrån henne. Det uppdagats att hon tagit tabletter på avdelningen och hon får sparken från sjukhuset. Det blir inte bättre av att den oansvariga och likgiltiga pappan, **Christer**, ca 40 år till barnen plötsligt gör anspråk på barnen. Bara tanken på att barnen skulle tvingas ifrån henne gör att hon blir allt mer orolig och paranoid.

Johanna är nära bristningsgränsen. Hon har dålig kontakt med mamman, **Ann-Mari**, 57 år. **Ann-Mari** och **Peter** (Johannas pappa) har en lägenhet i Alicante, Spanien och de är mycket borta. Hennes mamma anser att hon inte är kapabel att ta hand om sina barn. Johanna blir väldigt ledsen när hon gång på gång uppläxas av sin mamma. Johanna har en väninna i **Amanda/Isabella**. Hon hjälper henne genom att sitta barnvakt och att vara en vän. De kommer varandra nära och har under en kortare period en sexuell relation. Men Johanna är en rädd mamma och till slut så vågar hon inte lämna bort dem till någon, inte ens till Amanda. Hon är rädd för att det ska hända barnen något och hon är rädd för att någon ska ta barnen ifrån henne. Hon vill ha ständig kontroll över dem. Till slut så lämnar hon inte hemmet. Hon stänger in sig själv och barnen. Hon gör sig osams med Amanda. Hon är rädd att pappan till barnen eller socialen ska ta dem ifrån henne. Detta är något som Johanna inte skulle kunna leva med. Hon kan knappt leva med tanken på att det skulle kunna bli verklighet.

Johanna går allt mer in i sin psykos och stänger in sig själv tillsammans med barnen under tre veckors tid under sensommaren. Hon sjukanmäler dem och isolerar dem. Hon blir alltmer paranoid och har gjort sig osams med alla i sin närhet. Hon har inget socialt skyddsnät kvar. En kväll tar hon med sig sina flickor för att mata fåglar nere vid sjön.

Målet med filmen

Hur reagerar den mänskliga hjärnan på ett trauma där det ingår stor skuld och skam? Att skapa en film där åskådarna får leva sig in i en annan människas psyke och tankar. Dessutom en sjuk kvinnas psyke och tankar. Nödvändigtvis inte berätta en rak historia utan snarare tankar och känslor från en sjuk kvinnas perspektiv. En kvinna i kris. Ondskan personifierad. Vi ska in i huvudkaraktärens psyke. Vår huvudkaraktär har gjort ett fruktansvärt brott men har

samtidigt svårt att acceptera handlingen. Hon är i en förnelse- och skuldprocess. Hennes försvarsmekanismer låter henne, när hon sitter i häktet, skapa en alternativ historia där hon får spela huvudrollen och där hon straffar några av hennes närmaste som inte lyssnade på henne när hon som mest behövde det, enligt henne själv. Hon nekar inledningsvis till brott men inser snart att hon gjort det hon gjort och att det inte finns någon väg ur händelsen och konsekvenserna av densamma. Vad händer med psyket då? Det finns en obalans mellan acceptansen och konsekvensen. Hon skapar en ny identitet, en identitet där hon får leva det liv hon drömde om och ett liv som var värt att leva med några få undantag. Men verkligheten gör sig påmind. Hon får snabbt problem. Även om psyket vill någonting annat så är hon trots allt rent fysiskt instängd i en cell.

Inspirationskällor

- Ingmar Bergman
- Sigtunafallet, hösten 2011
- Lost Highway (1997), David Lynch
- Mulholland Drive (2001), David Lynch

Huvudpersoner

Vanessa /Johanna Cederqvist, ca 30 år

Mörkhårig snygg solbränd kvinna med glimten i ögat. Jobbar som sjuksköterska på Karolinska i Solna men drömmer om att bli läkare. Hon har börjat en ny tjänst på medicinavdelningen och är mycket ambitiös och målinriktad. Hon upplevs nästan löjligt naiv till en början. Hon bor under hösten i sina föräldrars sommarstuga. Allt är frid och fröjd tills hon stöter på Isabella. Då startar en känslomässig resa och en uppvaknande process mot en verklighet som är alltför svår.

Kommentar: Vanessa och Johanna spelas av samma skådespelerska.

Isabella/Amanda Jonsson, ca 30 år

Brunett. Ser bra ut. Vanessa och Isabella påminner mycket om varandra. Båda är brunetter med smala läppar och blågröna rådjursögon. Isabella är en skör och rädd kvinna som ligger i vårdnadstvist. En kväll försvinner hennes barn och hon letar hela natten efter dem kring Årsta Havsbad. Hon hamnar av en slump i Vanessas gillestuga och söker skydd för natten. Morgonen därpå träffar hon Vanessa kring bryggan i stugan. Isabella minns ingenting och har svårt att få fram några ord. Men så småningom blir hon lugnare och berättar för Vanessa att hennes barn är försvunna. Tillsammans tar de upp jakten på hennes försvunna barn i en värld, full av paranoia och vanföreställningar, där ingen kan lita på någon.

Kommentar: Isabella och Amanda spelas av samma skådespelerska.

Viktiga biroller

Ann-Marie Cederqvist

Vanessa/Johannas mamma, 49 år. Gift med Peter, tillika Johannas mamma. Jobbar som sjuksköterska. Ann-Marie och Peter tillbringar ena halvåret i Spanien. De tillbringar mycket tid i Spanien. Ann-Marie är en speciell mor och människa, hon vill ha det på sitt sätt och har svårt att sätta sig in i hur andra människor tänker. Hon överför ständigt sina egna känslor på andra. En dominant och maktlysten kvinna som tycker att allt ska göras och att allt ska vara på hennes sätt. I och med att de är borta ena halvåret så minskar kontakten med hennes barn, i synnerhet med Johanna.

Den otäcka tanten

Någons demon. Tanten dyker upp lite varstans och påminner henne om verkligheten. Tanten symboliserar ondska, psykisk sjukdom, fattigdom och ensamhet.

Ernst, socialchef, ca 60 år

En robust och stor man som arbetar som socialchef på socialkontoret i Solna. Han är en hård och dominant chef och älskar att äga både saker och människor. Han gillar att ha folk under sig. Han är en direktörstyp som känner en enorm tillfredsställelse över att vara viktigare och mer betald än andra. Han upplevs som en ondskefull demonchef. Han har ondskefulla ögon som han älskar att sätta i både medarbetare och kunder/klienter på kontoret.

Christer, ca 40 år

Skäggig kvinnotjusare med glasögon. Ansvarslös person och pappa som alltid tror att alla andra ska lösa problemen åt honom. Han jobbar som läkare på Karolinska i Solna. Han lever för jobbet och de unga sköterskorna på sjukhuset. Han är bortskämd och en man av det goda livet. Han prioriterar dyra viner och god mat, kompisar, tjejer osv före sina barn och andra allvarliga relationer. Han träffar väldigt sällan sina barn och det kan gå halvår mellan varven. Han är en stor egoist.

Uppläxande dam

Har något allvarligt över sig samtidigt som hon är lugn i sitt agerande. Hon är respektgivande och ger ett intryck av att veta det mesta. När damen talar så lyssnar man, hon har något mystiskt och förtroendeingivande över sig. Hon pratar i metaforer. Karaktären är uppläxande och uppfostrande, hon är en besserwisser på ett mystiskt sätt. Den uppläxande damen personifieras som en domare som säger saker åt någon på ett sätt som någon själv inte klarar av att säga.

Om projektet

Det finns ingen annan inblandad eller någon tilltänkt regissör. Filmen bygger på en originalidé men inspireras av ett verkligt fall, det så kallade *Sigtunafallet* från hösten 2011. Jag har tagit in mycket information från media, i synnerhet nyhetstidningar och tolkat den subjektivt. Allt arbete är gjort på egen hand och jag har få kontakter inom filmbranschen.

Två pojkar i 6-8 års åldern försvinner kring en badplats i det idylliska Sigtuna. En afrikansk mamma och pappan till barnen (svensk) letar gemensamt efter barnen tillsammans med polisen kring badplatsen en mörk höstkväll. Mamman och pappan lever inte tillsammans längre och de har ingen vidare kontakt. Det var ett halvår sedan pappan träffade sina barn sen sist. Mamman uppträder disorienterat och förvirrat och de hittar blöta kläder i handfatet i hennes lägenhet. Polisen fattar snabbt misstanke om att något inte står rätt till. Det uppdragas inom några dagar att mamman knuffat ner sina barn i det kalla septembervattnet...

Frågeställningen i filmen är uppenbar, hur kan en mamma som älskar sina barn dränka sina två barn?